

Sygn. akt II AKzW 1875/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2015 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Helena Kubaty

Protokolant: Agnieszka Przewoźnik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręg. del. Pawła Zuberta

po rozpoznaniu w sprawie **A. P.**

skazanego za przestępstwo z art. 280 § 2 kk i inne

zażalenia wniesionego przez obrońcę skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 6 listopada 2014 roku, sygn. akt VIII Kow 4258/14

w przedmiocie odmowy udzielenia dalszej przerwy

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

1. utrzymuje w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zasądza od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Katowicach) na rzecz adw. T. G. – Kancelaria Adwokacka w K. kwotę 354,24 (trzysta pięćdziesiąt cztery 24/100) złotych, w tym 23% VAT, tytułem kosztów obrony z urzędu udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym;
3. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 06.11.2014 roku Sąd Okręgowy w Katowicach odmówił skazanemu udzielenia dalszej przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności.

Zaskarżył je obrońca skazanego, zarzucając:

- obrazę art. 4 i 7 kpk, mającą wpływ na treść orzeczenia poprzez błędną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego i nieuwzględnienie okoliczności przemawiających na korzyść skazanego,
- obrazę art. 153 § 1 kkw w zw. z art. 150 § 1 kkw wyrażającą się w odmowie udzielenia skazanemu przerwy, choć stan jego zdrowia nie umożliwia mu odbycia kary w warunkach izolacji.

Wniósł zatem o zmianę zaskarżonego orzeczenia i udzielenie mu dalszej przerwy.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie obrońcy skazanego nie jest zasadne. Nie kwestionując faktu, że skazany boryka się z pewnymi problemami zdrowotnymi, stwierdzić trzeba, że z tego powodu przez okres 1 roku i 8 miesięcy korzystał z przerwy w odbywaniu kary, zaś przez następne 8 miesięcy przebywał na wolności, w związku z wstrzymaniem mu wykonania kar, z których przerwy udzielono mu uprzednio, wobec toczącego się kolejnego postępowania o przerwę. W efekcie skazany przez okres 2 lat i 4 miesięcy miał możliwość zadbania o swoje zdrowie i podejmowania wymaganego leczenia, w tym 6-cio miesięcznej, kolejnej rehabilitacji, zgodnie z ostatnim zaleceniem lekarskim w tym przedmiocie z września 2014 roku (k. 5). Ewentualne zaś w przyszłości zabiegi rehabilitacyjne mogą być prowadzone w warunkach więziennych na Oddziale (...)Lecznicy Szpitala Zakładu Karnego Nr (...) w Ł.(k. 32).

Jeśli chodzi natomiast o stan zdrowia psychicznego skazanego, to został on oceniony przez biegłych psychiatrów w opinii z dnia 2 lutego 2015 roku (k. 77-78), w której jednoznacznie stwierdzili, że u skazanego występują zaburzenia adaptacyjne oraz uzależnienie lekowe od benzodiazepin i może odbywać karę pozbawienia wolności przy zapewnieniu dostępu do lekarza psychiatry. Wprawdzie już pod wydaniu opinii przez biegłych skazany był hospitalizowany na oddziale psychiatrycznym od 8 kwietnia do 28 kwietnia 2015 roku, ale było to związane z tym samym rozpoznaniem, więc brak podstaw do sięgania po opinię uzupełniającą biegłych, tym bardziej, że skazany został wypisany ze szpitala w stanie ogólnym dobrym.

Na koniec należy zauważyć, że bynajmniej nie służy poprawie stanu zdrowia psychicznego skazanego odwlekanie odbycia reszty kary pozbawienia wolności, a jest ono nieuchronne. To w jego interesie leży jak najszybsze uregulowanie swojej sytuacji prawnej, bo tylko wtedy szansa na jego stabilizację życiową i zdrowotną będzie realna.

Postanowił zatem Sąd Apelacyjny jak w części dyspozycyjnej, przy czym zwolnienie skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego jest uzasadnione jego trudną sytuacją materialną, a zasądzenie wynagrodzenia obrońcy z urzędu jest konsekwencją obligatoryjnego udziału w tym postępowaniu i nieopłacenia obrony.

Z.

- odpis postanowienia doręczyć skazanemu

- zwrócić akta